

Xepodpisani se dopisi ne tiskaju. Prijedlogi se pismu tiskaju po 5 vrti, svaki redak. Oglaš od 5 redaka stoji 60 nr., za svaki redak viša 5 nr. ili u slučaju opuštanja za pogodbe sa upravom. Novci se lišu poštarskom naplatom (ne mogu postati na administraciju „Naša Sloga“ Ima, proximo i najbližu pošta valja točno označiti).

Komu list nedolje na vrijeme, neka to javi odpravničtvu u otvorenu pismu, za koje se ne plaća poštarina, ako se isvana napíše: „Reklamacija“.

NAŠA SLOGA

Iskazi svakog četvrtka na omladnu arku.
Dopisi se novčadaju ako se i ne tiskaju.
Nobiljegovani listovi se neprimaju. Predplać s poštarinom stoji 5 for., za svakog 3 for. na godinu. Namjereno for. 3/2, i za pol godine. Istan carovino više poštarina.
Na malo jedan broj 6 novč.
Uredništvo i administracija nalazi se u Via. Carintia br. 28

Poučni, gospodarski i politički list.

„Slogom rastu male stvari, a neolog svaki pokriva“. Nar. Pos.

Na obranu.

Prigodom rasprave o proračunu ministarstva nauke i to kod stavke epuško školstvo progovorio je medju ostalimi i zastupnik gradnačke trgovačke komore grof Wurmbrendt. Plemeniti grof dirnuo je i ovaj put kao pravi liberalac (!) neplemenitim načinom u austrijske Slavane. Podkneživ neiskreno austrijskim Poljakom, koji da su dobri državljeni a još bolji sinovi katoličke crkve, stado sumnjiviti Rusine, koji da stoje, premda su takodje katolici, više il manje pod ruskim uplivom, te da nemogu biti pravi oslon katoličkoj crkvi. Zatim predje g. zastupnik na Čehe, koji da se nemogu čestiti Husovih nauka, i koji da su počeli u najnovije doba tražiti uvedenju staro-slavenskog jezika u bogoslužje. Nadalje svratio se njemački liberalac i na austrijske Jugoslavane, na koja se nasmija po njegovom imenju osloniti niti država a još manje katolička crkva. Austrijski Srbi, kao slijedenici iztočnog vjeronapredovanja, jesu već on ipso kao takovi protivnici Rima a pristao Rusija i panslavizama. Slovence, do nedavna najviernije privrženike države i katoličke crkve pokvarilo je (!?) narodnostno pitanje, jer tašti i oni uveduju narodnog jezika u sve javna urela, dapače i u samu crkvu. Proti toj struji ustali su, po sudu g. zastupnika, i ta li ja n a k i biskupi Gorice, Kopra Krku, Ljubljane i Poreča objelodaniv prošle godine poznatu okružnicu, kaom odsuduju pratu crkvenu i protu-austrijske težnje Slovenaca.

Govornik nevidi doduše u naših južnih pokrajinih srbsko-narodnu i religioznu propagandu, koja bi bila naporona proti državi i proti katoličkoj crkvi, nu stanje u tih pokrajinih pričinja mu se ipak takovim, da se katolička crkva nemože na Slavane u južnih krajevih države osloniti. Končno udostojao se obazrijeti uje-

mački plemić i na nas Hrvate. Prvi pogled pao mu dakako na biskupa Strossmayera — kojega se časti osobno poznati — a koji je inače ujem i svim protivnikom Slavena najoštriji tra u pati.

Zalimo veoma što se nije našao koji zastupnik od strane Poljaka, Rusina ili Čeha, koji bi bio morao umjesto pobiti nerazložno i neizazivite uvode plemenite grofa, koji je itak zadirkivati u najplemenitije očiđuje nauke, u našu crkvu, u naš narodni jezik i u našu privrženost i odnost do slavne vladajuće habsburške kuće. Sutanja u ovom slučaju nebijahu nipošto umjestita. Onako grub i neistinita objeđa nija amjela ostati nekakšijvom.

Od strane bratce Slovenaca odgovorilo se je doduše nerazboritomu grofu, nu neka nam se oprusti ako rekne, da se onim odgovorom nije poslužilo narodnoj časti i ponosu naše braće.

Na navela proti Hrvatim, koji a vjerakog toli s narodnog gledišta, odgovorio je dostojni i muževno neradni zaat. dr. Vitozić. Odgovor taj nasmijemo razgluhiti, jer bismo se morali dotaknuti crkvenog pitanja, nposaa narodnog jezika u bogoslužju, a etom — kako je poznato — nasmijemo niti pmanuti. Neka se dakle zadovolje naši državni snimim odgovorom digneza Vitozida, koji je bio dvojice najodlučnije i najčastnije opravdavo i pobio njemačkoga nazovili-liberala u formi kratkog i pristojnog stvarnog izpravku.

Taj odgovor pako glasi: Budući mi nije poslužila sreća, da dodjem do risti, prouida sam se bio kod ovoga naslova priglasio, to mi noprostoje drugo nego putem stvarnog izpravka odbiti nekoje navale, učinjeno od zastupnika gradnačke trgovačke komore. G. Govor gospodina zastupnika nalide pravoj njuštavini. On je izrekao svoga i svetla o nočom, što nobljnao niti na dnovnom radu. (Posvu pravo i na desnici). Kad bi bio to isto učinio

* Zastupnik grof Wurmbrendt. Op. Urod.

gospodinu zastupniku Špolina, to nobi bio za stalno svoj govori dokonda (Vrlo dobro i na desnici), to bi bilo keliti, da se ja na to psalo i kod gospodina zastupnika gradnačke trgovačke komore; nobi bilo škodilo, da je njegov govori posve iskao. (Vrlo dubro i na desnici).

Gospodin zastupnik govorio je o neprijateljih, visoko stojećih osobah, malo iskavim nashom. Da li je to llopo, plemenite ili vitoški, propudam, da razvudo gospoda zastupnik. On je učinio površni pripredoba u nekom odnokuju medju pojedinih nrodnostah orarata, što nobljnao dolita na svojom njuštavu.

On je primjorao istaknuo pitanje i na koje narodnosti naslanja se crkva, ili na koje su moza najviše osloniti? Odoje li jo u granah ove države tomoj katoličkoj crkvi? Pošto jo pako prošao krikom Ugareku Čuaku, Poljaku, Korušču i Kranjaku, to taj nastanjona plemiona poleg svoje uvjajavnosti više ili manje nježno obdjuole, dolaa napokon i k Hrvatim (Vosolaa na desnici). Konno svoga bijaše dakako taj, da mogu Nijemci pružiti najbolji tomoj katoliškom. No, što jo rekao o Hrvatih? (Ota) : „Ali, mi imadomo još jedan narod, nalmo Hrvat. Upravo crkveni dostojanstvenik Hrvatsko, odlično nadareni crkveni dostojanstvenik, koga mi jo osobita čast osobito poznavati.“ — to su samo lepo risti, no čuti deta što silidi (Vosolaa na desnici) : „I koji u Rimu znatno podpomoču onu čudnu ideju šironja katoličko vjeronaju Slaveni, koji se nada, da do pokatoličiti južno Slavone, bijaše sam prihlijon, da se obrati Rusiji i da sudjeluje kod svodnosti Cirila i Metoda. Vidite dakle, da jo morao imati prilje svoga neki dodir sa Rusijom, da uzmagno ostati na svojem njuštavu, a taj dodir nobljnao nipošto vratan. Ja naznam, da li jo smatrao taj dodir za katolički (vosolaa na desnici) i da li ga jo Rim osolao takovim. Mi ga nismo podnpošta smatrali patriotičkim. No to jo ovdjo nužgodna stvar.“

Sto jo hotio tim gospodin zastupnik kazati, bilo bi dolita umjetnost, da se to razumije. (Zastupnik Jahn: to jo takodje nužgodna stvar) Stalno je, da jo moglo osumnjiditi odlično nadarona crkvena dostojanstvenika, koga se časti osobito poznavaati. Čini se, da jo gospodin zastupnik onim pomotunim ristiim ciljno na brz-

* Biskup Strossmayer. Op. Urod.

javku, koju je biskup Strossmayer upravio prigodom svodnosti odboru u Kiev, gdje se je svotkovala uspomena na uvedenje křidanstva u Rusiju.

Što se pako hrvatskoga naroda tiče, dovoljavam si spomenuti veoma znamenite risti, što ih je isutio: blagopokojni pristolonasljednik Rudolf kod svog prvog pojesta u Zagrebu. On jo rekao (šta) : „Od tridonogodšnjeg rata borili su se Hrvat i na svih naših bojnih poljana. Svuda se jo našlo hrvatskih junaka. Stotino i hiljadu hrabrih Hrvata prolilo svoju krv na naših bojnih poljana na čast i slavu pristolaja.“ Tako jo govorela Njeg. orarka Visoki, a ja dodajem: no samo za dinastiju već dapače i za vjeru i crkvu borahu se Hrvat i junaki tako, da zadolilo od papa dlan uvatov: „Antomuralo chri-stianitaa.“

Što si tlo dogodio od Europe i što bi bilo s njezinom prvostvom, da se ntu Slavoni, nposaa Hrvat i vada protu nspredovanju Turaka hrabro borili? (Posvu pravo i na desnici). Zar ntu gospodinu zastupniku poznati Zrinjski, Frankopani, nozna li za poljskoga kralja Subjosekoga?

Što su tlo njegova prouštavnosti biskupa Strossmayera, to jo poznato, da on svimi silami radi o odstranjenu raskola i slijedinju letočno crkve sa srodikom jedinstva; a Rimom. S toga stanovita nemože se njegovu hrvatsku u Kljov nazvati niti protukatoličkom ni nepatriotičkom. (Zastupnik dr. Russ: ali car jo bio drugoga mišljenja)

Ako gospodin dostojnik osieda vrlo simpatije za crkvenoga dostojanstvenika **, koga je našao kod jednog velomestra slobođnih sidara, tad jo to stvar ukusa (Vosolaa), ali katolički nju. (Dobro i dobro i na desnici). U ostalom nebraha se gospodin zastupnik brani, da li jo biskup Strossmayer još u milosti. . . .

Pre d a j o d n i k (prekidajuć): Molim gospodine zastupniče, to nju stvarni izpravak, vi polomizirato. (Zivahno prigovaranje na desnici i povici: pustite govornik)

* Prisdioje křidanstva Op. Urod.
** Zastupnik Wurmbrendt naško je madjar-skoga biskupa Haykšida kod nekog framatunskog velomestra. Op. Urod.

PODLISTAK.

Put u Egipt.

Pisac Vladio Krajanin.

(Dalje).

Kleopatra dućoka Oktavijana hlijud ga svojom ljepotom zamamiti. Al zla joj sreća posluži. Mladi Oktavijan nju mario za nju, njemu se je prohtjelo slavo i vlado, s toga odredi, da čo mu ona resiti triumph u Rimu. Čuvši ona zato, usmrti se sama. Njekojki vele, da se jo otrovala postavivši na sreću otrovnu guju, koju joj je donio njeki soljak sakrivenu u smokvi. Po njezinj smrti pada Egipt a s njim i Aleksandrija u ruke Rimljana.

Godino 638. navali Amru, Omaraki namjostnik na Egipt i etano juristi na Aleksandriju. Gradljani su mu se opirali punih 14 mjeseci, al napokon moradoše popustiti, a polunajoseo zasja za prvi put nad Aleksandrijom. Eto kako je odmah zatim pisao Amru kalifu:

„Uzeo sam veliki grad Iztoka. Nemoguće mi je nabrojiti sva njegova bogatstva i ljepote; no mogu reći drugo, već da imade u njem 4000 palača, 4000 kupelji, 400 kazališta ili zabavišta i 40.000

dućana. . . . On bje uzet silom, bez kapitulacije, a Muhamedanci jedva čekaju, da se nauziju pobjeđu.“

Horaklijev nasljednik nastojao je dođuše opot pridobiti ju, al neuspije.

Kad patao Kairo glavim gradom, počo Aleksandrija svo vlšo propadati. Dali čo opot jednom i na njezina vrata siluati nauco sreće, prijašnje slavo i sjaja, tko bi mogao kazati!

Kad dodjomo na parobrod bilo jo podnu prošlo.

Još istoga dana u jutro bio se jo „Thetis“ primaknuo „Ettora“, da izkrca iz njoga robu, koja jo bila namijenjena za dalnje luke.

Kapetan „Thetisa“ kaza mi, da čomo po svojoj prilici odputovati sutra u zoru, a odtisnuti da čo se po podno.

Da mi huđe udobnije, odlučih pronesti korčog na „Thetisa“, a nakonli takodje predi prama večoru sa sestrom na isti parobrod.

U večer čula se silna tutnjava topova sa francoskoga ratnoga brodogovja, koje se jo u luci nalazilo.

Malo zatim dovršilo se na „Thetisu“ ukrcavanje. Zao mi je bilo razstati se s kapetanom „Ettora“ i s njegovimi mornari,

kojimi sam prošao mnogo liepih časova. Al valjalo jo idi.

Njekoliko časaka iza toga, što se sa sestrom i Jovanom ukrcasmo, odtisno se „Thetis“ od „Ettora“ i ustavi se na prijašnjem svojem mjestu — uz plutaču. Sutradan oko 10 sati digoše mornari na „Thetisu“ kotvu i ristiše ga svih konopa, kojimi jo bio pridržčan sa plutaču. Na parobrodu bilo je sve u redu. I pilot, koji nas jo imao čevesti iz luke, bio je već na svom mjestu.

On dade mašinisti znak a naš novi parobrod počeo se do mala micati i eto naš, gdje plovišamo put Port-Saida.

III. Iz Aleksandrije do Port-Saida. Abukir. — Moj novi suputnik. — Novi hrvatski dom. — Port-Saideki svjetionik. — U luku. — Napokon! . . .

Čiu izdajamo iz luke, pošto vjeter jače duvati. Parobrod je silno plodvo.

Stujao sam nekoliciko vremena naslojnen o kavobandan motreć solo Abukir, kod kojega je gud. 1798. hrabri englezki admiral Nelson raztopao francosko brodogovje. Sliedeće godine 25. julija 1700. pobjedio Napoleon u kopnenoj bitci pri Abukiru Tarko, koji nadoljoko pomoru u Egipt, da vojufu proti Francezom.

Zatim predjoh palubom, da razvidim nove suputnike. Bilo je na „Thetisu“ mnogo ljudi, raznih narodnosti i vjoroizpoviciati.

Na kaštolu četao je moj Jovan s nekim gospodinom. Opaziv me, mahno mi rukom nek se približim.

Pristupih k njima.

— Predstavljam ovo gospodina Antuna M. rodom Kotoranina, rebo Jovan, kad pristupih bliže. Naklonih se, kazah mu svojo ime, uzrok svoga putovanja.

Bio vam jo to čovjek vrlo prijazan i liepo naobražen, a govorio je hrvatski, da ga je bila prava milota slušati. Učio je, kako sam reče, u Zagrebu i u Buči, a proputovao jo za mladjih dana mnogo krajoava.

U najnovije doba nastanio se kao činovník u Aleksandriji. Budući je poznavao mnogo jezika, to mu ne bijaše teško doći do dobro službe. Bio sam srečan, što nadjoh toli ljubezna suputnika. Al najviše sam se čudio njegovu lipomu govoru. Da, taj čovjek, koji je svojih petnaest godina putovao sviotom i tino došao u dotičaj s mnogim narodli, ipak jo uzčuvao svoj jezik čist i nepokvaren, kano: što ga jo čuo iz majčinih ustjulu. (Nastavit čo se).

poznato, on je tako isto dobro vidjen, kao što je i prije bio.

Poslo se tako gospodin prodejničnik uzimaju (Vesolost) to zaključuju kašćam samo to, da sam držao za nužno, da kao Hrvat, kao katolik i kao štovatelj toli visoko ostanjona biškupa proti mavalam gospodina zastupnika gradsko-trgovačke komore u uzkoj granici stvarnog ispravka, prosvjedujem. (Povladjivanje na deanol)

Pogled po svijetu.

Tret, dno 17. aprila 1889.

Austro-Ugarska: Njih. Veličanstva car i carica pručoni nadvojvodkinjom Valerijom otopljula su se iz Pešto preko Beča u Ischl, gdje će sprovesti uzkrasno praznike.

U Miramar je prispio belgijska kraljica, pručona prinovinjom Klementinom u posjeti svojoj kćeri Njoo. Visosti nadvojvodkinji udavi Stofaniji. U Miramar prispio je ovih danah u posjeto i priuo Pihp Coulburg za ženu, kćerju kćerju belgijskog kralja.

Srbija: Mladi kralj Aleksander odputovati će prije uzkrasnih praznika u Subac, tu će tamo uzkrasovati. Kako se javlja biti će mladi kralj tamo jako svečano dočekan; u susret da će mu doći do Biograda deputacija žubackih gradjanah na posebnom parobrodu.

Prionosa se glasovi, da se jo metropolit Mihajlo opitao kod biogradske vlado, da li ima zaprikoht njegovu povratak; vlada mu je odgovorila, da povratak od njega ovisi. Usljed takvog odgovora, da jo Mihajlo odputovao u Petrograd, tu se tamo oprosti, to da će poslije uzkrasnih blagduna odputovati u Srbiju.

Rumunjska: Napokon jo morao kralj Karol povijesti sastav ministarstva Laskaru Catargiju, koji je, kako ga opisuju, pristaoa stranko prijazno Rusiji. Dugo se jo kolobao kralj Karol, ali kada jo uvidio, da bi mogao dopasti u struju, koja bi ga mogla odneati, kako jo ono Milana Obronoviču, odlučio se jo narodnoj volji popuštiti. Zauzima jo, da jo Catargi u skupštini, sastavljenjoj od prijateljih vladah po modernih ishorih, u pitanju povjerenja dobio većinu od 7 glasovah.

Bugaraka: Princ Koburg Bečo se od grada do grada, jer mu nigdje kako se čini noima duga obstanka. U oprioci jo sa ministri i sa svečanstvom; što odatle može shitati, lahko do si svaki odgovoriti — put pod noge!

Italija: Crispi se jo sada opot počeo junadžiti za naseljino, to nastoji, da skloni nekoho tvrdoglavu svoje ministre, da ga podjupira kod predloga, da se imadu po talijanskoh vojsci zaposjeti nekoho vožna mjesta u Africi.

Papa će, kako se javlja, poslati ovih uzkrasnih praznikah nadvojvodkinji udavi Stofaniji ružu krieposti.

Francuzka: Senat se jo napokon sastavio kao vrhovno sudište i odredio komisiju za istragu proti Boulangeru. Ovih jo danah bio odaslan policijski činovnik u stan Boulangeru, Rochefortu i Dillonu, da ustanovu odsutnost istih. Ova se trojica, kako jo znano, nalaze u Bruselju, da se uklone srbiji bjeanih protivnikah; glasa se takodjer, da su prepisali svoje posjede na njihove prijatelje, da tako izbjegnu zapljeni posjeda. Ljepih li liberalnih načeloh i u Francuzkoj!

Na sve jade morali su današnji republikanci osjetiti još jedno poniženje. Dno 14. o. m. biralo se u seniko generalno vieće, tom prilikom nije dobio absolutne većine nijedan kandidat; među svimi dobio je Boulanger najviše glasovah.

Rusija: Kad su onomad počeli bili trubiti listovi u carstvu božjega

straha, kako će car pohoditi njihovog osasara već u svibnju, nisu ruske novine za vrijedno našlo niti obazrieti sa na ta naklapanja. To je uvriedilo zapovjednika tih papirnatih baterijah, pak je dao nalog, da se u centrum puca; i zbilja, ovih su danah to novina počele donasati svakojakih viestih o nihilistih i o atentatu na cara, koji je baš i ovaj put sretno neozliedjen ostao; pak da nisu za svoj posao izvratni!

Njomasira: Cesar izdao je nalog za promjenu običaja na dvoru i to, da svaki, koji će biti primljen na dvoru, mora nositi uniformu vojničku ili ako takvo noima, drugu, po kroju iz stare dobe. Po tih će se uniformah prepoznati svaki, tko jo i kojemu stališu pripada. U civilnoj opravi neće biti dozvoljen pristup. Pak da to nije liberalno i srđano ustanovljenje!

Franina i Jurina

Fr. Pamotan kako si, vojvi mi malo, ki arat jo današnji dan najbolji va Ietroj? **Jur.** Ja din, da jo dobro bit kumšlerer a još bolje padešat, kad jo kumogod komun dobra kravica u lokom, i kegnod štimaju i volika gospodin. **Fr.** Jo tako jo, naravno za onih, ki prodaju gospodi svoju dušu i tlo.

Fr. Nikl gospodinšć, da bi rad prodal na Kanfanarščini svoj imotak, kegn nobi bili njegovi stariji dall za nijedni bod. **Jur.** Morda holi, da to kmoči kupo, pak da mu dužul ostanu, da mu dobell Intereal plaća, i kod labora po njegovu balotaju.

Fr. No, bi rod, da se mišl preselit amo priko mora va obođanu zemlju. **Jur.** Dragi ti, da noznaš, da jo mladost ludat.

Fr. Ča bi rad Jurino, da žimjaki mutkasa "Manilo" pobećna valk va svojoj prkušić kada ki naš poštoni kmoč okolo njega paša? **Jur.** Zađ ulma koraju pogledat u oči poštonomu šlovoču.

Fr. A la, ma bi se bil on voli žimjaki brek širil va obdušoku kučo, da nisu naš kmeti progledali. **Jur.** Joh bi bi, ma sada ga brižnoga van gono a gospodar noimo tomu prigovoriti.

Fr. Ča ćeš no, jedanput mora i naša valjat.

Različite viesti.

Imenovanja. Bečko službone novino donose viest, da jo ministar pravosudja imenovao savjetnici kod zemaljskoga suda u Tratu kot. suda u Gradiki g. vitozn Glattforta i zamjenika državnoga odvjetnika u Gorici g. Dolliaka; pristavom, kod zoni. suda u Tratu kot. pristava u Čuvljenju pl. Voinfelda; sudbenimi pristavi prilašnička g. Supanziga za Čorvinjan i g. A. Tontora za Sežanu.

Postelo. "Tržakkega Sokola" bijašo u nedolju izvanredno dobro pvesiedno. Velika dvorana u "Hotel Europa" bijašo natrapna obdinatva iz svih razreda slovončkog puđanstva Tretu. Obilat i zanimiv program bijašo upravo sjajno izveden, to su mnogo točno na burno poveljivanje opovratni moralo. Čostitamo iskreno gg. rediteljem osobito neutrudnojmo podstarosti goep. K., koji ulazo svojo najbolje silo na prvot našega "Sokola".

Glavna skupščina. "Dolavskoga podporna društva" obavila se u nedolju u veliko dvorani društva "Austrija" kano i obično u najboljem redu. Izvieščo, račun i prorađun odapujućega odbora bijašo

jednogaeno od skupščinarah na znanje uzet i odobrom. — Poprimljeno bijašu i nakoju promjene pravilnih, kako to zahtjeva zakon od 30. marča 1888, glede odguranja bolostnih radnika. — Novi odbor bijašo skoro jednogaeno izabran kako jo to izborni odbor predlagao t. j.:

Predsjednici: Mandić Matko; **tajnici:** Kalister Vjekoslav, Polić Fran; **blagajnik:** Schmidt Dragutin; **odbor:** Zivlo V. Matija, Hraat Anton, Gorup Jakov, Perhauo Jakov, Viličić Hinko, Joreb Gregor, Zitko Franjo, Prota Stefan, Jeršek Franjo, Lovišček Franjo, Fabjan Franjo, Krapeš Ivan, Čarja Franjo, Lotrić Gregor, Krešić Andrej, Stare Franjo, Drašček Janko, Prelec Josip, Namjostenici: Kljun Anton, Vortovec Andrej, Hrovatin Mila, Rnatiša Anton, Šehos Rudolf, Rečula Andrej. — Zatim bijašo izabrana trojica revizora, 4 nadzornika; 0 odbornoloh, 4 zanjionca, 9 revizorika i 6 nadzornika.

Čeo. kr. gaznolaki sud kao ostavinska oblast pozivlje svo ono, koji imaju što tražiti od ostavino volco, g. Jakova Veličića, umirovljenoga svodnika, premluologa dne 10. novembra 1888, u Zaruču, da priljavo svojo tražbino kod roditla, koje do se držati dne 18. junlja tokuđo godino, ili da to pismono priljavo od rednoga duova andu priljavo.

Is Oprilja pišu nam 12. t. m. Od kako se jo konstituiralo naše novo obduško zastupstvo okrenulo su kud nas noke popovoljno stvar. Novozabranil načelnik G. Zonta, promda njo našo krv, drel se posvo nepriprano i napram nam izvanjskim obdinavom, vršul tođnu i enjavstmo svojo načelničko poslovo i dužnosti. Naš kmeti i šarvanjol nogađaju ga naš radi toga lošim okom, jer bi htjeli, da i on postupa a nami kako se jo još odavno postupilo. G. Zonta nopta do sada njošnog obdinara jo li Talijan ili Slovinao, dođino Ilevat, još postupa svakim jednaku kano prvi otac i načelnik. Od strano na se otkaku u i izvan Oprilja noima mu dnelo do sada takava prigovora, a mi kmetmo, da nobiemo ihvali niti dnama tri godino cokoljavo proti njemu potužili se. No naš narodni protivnici rođu na g. Zontu već dugo vroinoma, a sada pošto jo postao načelnikom, novalo ga kano ni vodu u postolu. Vođ godno 1872. prigodom obdinakli izabera, zabneli su bili njegov iskor u zastupstvo, jer bijašo izabran samo kao Ivan Zonta, dođim bližno ispuđeno njegovo radno mjesto Oprilja. Sada ga nomogoš izbačeli. U ovo kratko vroimo novo upravo pristodila se lopa svitlaka nova za obdinotni korlat, a bude li i nadaljo reda, rada i logko madju zastupnici, biti će tečajom trih godina još boljoga uspjeha. G. načelniku preporučamo dakle, da bude i nadaljo sa svakim jednaku pravedan i prijazan, a mi mu jamučmo, da će tim načinom svojo teško dužnost na obdu zadovoljstvo avih obdinarah ispuniti.

Obdušni izbori u Dubašnici. Od tamo pišu nam 19. t. m. Napokon, natožli anno, natežli tamo, došlo avli dana do izbora. Akoprom jo vroimo vazmano — vroimo od mira i pokora — toga mira žalibogo kod nas noima. Dno 8. i 9. t. m. biralo jo treće tjelo, a tu pobjedilo kao i zadnjih "gorinji", jer "dolnji", nvidli prvi dan, da nošo uspjeli, odstavio od glasovanja. Glavna borba pripravljala se u drugom tjelu dne 10. t. m., jer to jo imalo odlučiti na kojoj će strani biti pobjeda, pošto za prvo tjelo bijašu sjegurni "doljniji". Pripravni došli su kolli: jedni tlo drugi. Bugu jo bilo plakati kako se rođina braća inedj sđbum grdo glodaaju. Na bojno polje povukli su i staro i holno, tako da nije nitko izostao. Bužo drugi pa da bi zašto? Istina, kolli jedni toli drugi navadjali su po se znamenitih posljedica ako izgube, mi mi sudimo, da je glavni uzrok osenta — tko će ostati na vladi. Ono što jo glavno t. j., da se već jednom dade obđini hrvatsko lice, to smo sarno nuzgredno čuli napominjati. Cielu dan kolobulo jo sreća sad na jednu sad na drugu stran, a napokon održalo pobjedu "doljniji" sa dva glasa većino. K izboru u prvom tjelu dne 11. t. m. nisu "gorinji" niti došli i tako ostale "doljniji" u većini.

Savim tim opet se navadjaju uzroci, da će i ovaj put biti izbori uništeni, jer da listino nobijašu zakonito sastavljeni; I po svoj prilici hoće, jer sam politički komisar, koji jo sva četiri dana bio prisutan, dvoji, da bijašu listino u redu. Nego, buduli i uništeni, to će opet nastati prvašnja borba, jer o logi noima ni govora. O tom mogli smo se osviedočiti pred kava dva mjeseca, kad jo viećala jedna i druga stranka o logi, i napokon kad jo već bila ota skoro ustanovljena, radi malenosti se razidžilo. A šta će na svo to višo oblasti? Nobismo htjeli biti proroci, al po

svoj prilici dosadit će im sva ta komedija, pak će nam poslati ili komitara ili će imenovati odbor. Netko treba, da uvijek izgubi.

Ogorđenost vlada takva, da su se "gorinji" naumili odolepti, o čem dvojnimo, da će postignuti. Al što je još gore: dno stranke jedna drugoj štetu za imanjje, dapače ni za leti život nije čerjek sjegur. Da jo kod izbora vladao mir, ima se ponajveć zahvaliti onđo prisutnim žandžrom. "Doljniji" su uvijek za tim išli, da se silo obđino premjesti iz sv. Antonu u Begovih, pak to im bje ovih dana i uslihan, oduđ još vodi jad "gorinji". Nego prestanimo, jer nam se grusti u ovo svoto vroimo, kad jo "Spasitoli svitla muku trpio, da nas s Bogom pomiri, o nomiru pisati. (Ham bilo "gorinji" i "doljniji" a navlašitjo ono, koji su na putu alogi i sporazumko Op. Urad.)

Iz Poreča pišu nam 15. t. m. Viest, koju nedavno dočepasmo o dogovorih istarskoga parobrodarskoga društva sa vlastinikom parobrodah Česare, oblatinjulo se posvoim. Dogovor taj da jo uspio tim, što će Česaro napuštiti plovitbu na zapadnoj obali Ietro do Trsta, a; istarsko parobrodarsko društvo dati do mu u to imo ođstotu od 40.000 for. Dioničari parobrodarskog društva nisu većinom znali za to dogovoro a mnogi nozimju niti dnanas. U Rovinju sastali se, namlo članovi ravnateljstva, to taj se dogovorilo sa g. Česarom. Da se jo sva to tajno obavljalo razlog jest taj, što su se gospoda od ravnateljstva bojali, da bi dioničari prosvjedovali proti tim dogovorom, koji da nomogu uroditi dobrim plodom za rođeno društvo. Poznato jo bjo obdinot, da je to društvo silno nazadovalo, da imalo volik manjak u blagajni, to da noima nado, da bi se to stanje poboljšati moglo. Sada noka dodaj gospoda od ravnateljstva dioničaru sa prodlogom, da se dno Česaru ođstota od 40.000 for. pak da vidiko kakvo će biti buko i halabuku u kući Istaroim.

"Hrvatska štitnica" u Iinduru pripravljaju u ponodoljak dne 22. t. m. je društvenih protorijoh "a b a v u"; šlodođim programom: 1. Istarska koracinka* pjava sbor. 2. "Put za zdravlje" koloigra u jednom činu, 5. oabn. 4. "Zrinjsko-Frankopanska" pjava sbor. 4. "Rodu o jolkiku" deklaracija. 5. "Tko jo naš" pjava sbor. — Zatim sledi skupna večera. Darovi primaju se zahvalnoću. Početak u 6. sati na večer. **ODBOR.**

Iz Zimlja javljaju nam 14. t. m. kolikono štitni: Kako možeto vidjeti iz priloznoga zapiska*) imali smo 10. t. m. sjednici radi žimjenskoga prorađuna. Koli kapotnat, toll junta silili su nas, da prodajnomo potrebna sredstva za pokrilo manjka od 2114 for. nalzećuđ se u predložonom fur prorađunu. Mi šarvanjol znišli su do sada kumjerno ngovortli kmoč, to nisu nikada htjeli do sada namotnuti odloženja u tu svrhu. Ni sada nebi bilo do toga došlo — ali kmeti su uvjrdili i enzanal za gospodaku zanku; naš protivnici su se nimlo hvatali, da će bit brzo zastupstvo razpušteno — radi nozogo i nepuštaha u pitanju prorađuna, dođim su kmetom govortli, da su oni žimjenskoj obđini ništili do sada 2000 for. korlati, samo tim što su oni u zastupstvu. Ovima mudriha korakom odobrođili su naš zastupnici obđinu od stalno propasti, radi čosa su gospoda snda pokanjena i oprena. Oni su nastojali, da dođe komesar na upravu u obđinu, što bi se bilo nekakno i dogodio. Snda možemo biti stalni, da do nam prorađun biti potvrdjen. Naš zastupnici su se tim poniprijateljili sa gospodom, to li kumu što smo u ova 4 mjeseca izgubili 3—4 sto forinta na potražninu. Ovo jo bila većino našoga zastupstva lopa zanka, koju noka si za buduce dobro upamto.

Prem bi bilo za obđinu korinijti i za nas sva častnije, da jo većina zastupstva odmah na početku pristala na neobdinno potrebiti namot, to smo mi i s ovim uspjehom zndovoljni. Naš zastupnici su bar sada razpozvalni prijateljlo i neprijateljlo pak se nadamo, da će se u buduce čuvati gospodskih prijateljlo. Mi njim hvatimo, da su napokon uvjrdili što jo pravo i dobro, jer su tim spasil obđinu a gospodi ozakomirali. U malo godina ušimo se, da nećemo imati ni novčića duga, a tada jo odzvonilo šarvanjstvu u ovoj obđini. Proporuđamo dakle još jednom većini zastupstva, da se čuva namjino, da navjeruje onim ljudem, koji nam nisu nikada ništa dobro učinili. Protivnici naši su dosta dugo e obđinom gospodarili, a mi čuđimo i sada žalostivo poslidočite toga gospodarstva. Radi toga noka nas puste sada na miru, a bu-

*) Po mogućnosti doneti samo u budućem broju. Op. Urad.

